

Korset och Kronan

Nr 155/2024

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Israel och de yttersta tingen (9)

Förra numret handlade om hur Franz Pieper med rätta avvisade läran om ett jordiskt tusenårsrike. Vi skall här titta lite närmare på det ställe i Uppenbarelseboken som kiliasterna åberopar sig på. Det gäller kapitel 20 i Uppenbarelseboken. Där står det:

”1 Och jag såg en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i handen. 2 Och han grep draken, den gamle ormen som är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år. 3 Sedan kastade ängeln honom i avgrunden och stängde och förseglade den över honom, för att han inte mer skulle förleda folken förrän de tusen åren nått sitt slut. Därefter ska han släppas lös för en kort tid.

4 Och jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och Guds ord och som inte hade tillbett vilddjuret och dess bild eller tagit emot märket på sin panna eller sin hand. De levde och regerade med Kristus i tusen år. 5 Men de andra döda levde inte förrän de tusen åren hade gått. Detta är den första uppståndelsen. 4 Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden ingen makt, utan de ska vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år.

7 Och när de tusen åren har nått sitt slut ska Satan släppas ut ur sitt fängelse. 8 Och han ska gå ut för att förleda folken vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till striden. Deras antal är som havets sand. 9 De drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden.

Men eld kom ner från himlen och förtärde dem. 10 Och djävulen som hade förlett dem kastades i sjön av eld och svavel där också vilddjuret och den falske profeten är. Och de ska plågas dag och natt i evigheters evighet.

11 Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. 12. Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna. 13 Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och helvetet gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar. 14 Och döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. 15 Och om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.”

Tolkningen av Upp. 20

Det som sker i detta kapitel kan sammanfattas så här i korthet:

1. Guds ängel binder Satan och kastar honom i avgrunden där han är fången i **tusen år**. (v. 1-3)

2. Troner visas. Martyrernas själar lever och regerar med Kristus under **de tusen åren**. Övriga döda lever (uppstår) inte förrän efter denna tid. Den nämnda tiden kallas ”den första uppståndelsen” då ”den andra döden” inte har någon makt över dem. De är Kristi präster som regerar med honom under **de tusen åren**. (v. 4-6)

3. Efter de tusen åren släpps Satan ut ur sitt fängelse. Han förleder folken och samlar dem till den sista striden mot folken Gog och Magog, som har omringat de heligas läger och den älskade staden [Jerusalem]. (v. 7-9a)

4. Men eld kommer från himmelen. Djävulen besegras och kastas i eldsjön. (v. 9b-10)

5. Gud [Kristus] sitter på sin tron. De döda har uppstått och samlas inför honom. Den yttersta domen sker. Döden och helvetet kastas i eldsjön, som kallas den

andra döden. Dit kommer också de otrogna. (Kapitel 21 handlar sedan om den himmelska saligheten.)

För att förstå Uppenbarelseboken rätt måste man utgå från Bibelns säkra huvudskrifter och tolka de många bilderna utifrån dessa. Villolärare gör tvärtom så att de själva skapar sig en föreställning om vad bilderna måste betyda, och sedan tolkar de in denna uppfattning i evangelierna och breven.

I enlighet med Jesu och apostlarnas undervisning lever den kristna kyrkan redan i den yttersta tiden. Genom tron har Guds frid som övergår allt förstånd kommit in i de kristnas hjärtan genom Guds nåd. Men kyrkan är i världen och därmed utsatt för angrepp från djävulen. Det egna köttet (den onda naturen) är också en mäktig fiende som vill följa efter djävulen och världen. Uppenbarelseboken beskriver nu kyrkan och dess historia i en mängd bilder.

En god luthersk tolkning av Uppenbarelseboken gjordes av *Carl Manthey Zorn* (1846-1928). Han var från Tyskland och verkade först som missionär i Indien, men lämnade landskyrkan och var därefter verksam som präst inom Missourisynoden i Amerika. Han var en mycket produktiv författare och skrev många uppskattade uppbyggelseböcker. Zorn ger en god tolkning av Uppenbarelseboken. Det är inte den enda möjliga tolkningen, men Zorn utgår tydligt från Bibelns egen, klara lära när han tolkar bilderna där. Zorn anför också mycket från Luther och den äldre lutherdomen. Så här uppfattar Zorn Uppenbarelsebokens bilder i stora drag (*Offenbarung Johannes, Zwickau 1910, s. 302-342, fritt referat*):

Gud tronar mitt i sin församling av heliga (de 24 äldste) och kyrkan tillber honom och vittnar om honom genom predikoämbetet (de 4 djuren). Så verkar

också den helige Ande mäktigt i kyrkan och skänker sina gåvor.

Men de kristna måste möta många plågor och anfäktningar på väg mot den eviga saligheten. Guds Lamm, deras förlossare och beskyddare Jesus Kristus, sörjer för dem liksom Fadern och den Helige Ande. Detta skildras om och om igen i Uppenbarelseboken genom många bilder.

Svårigheterna och prövningarna är av många slag, t.ex. kroppsliga förföljelser genom överheten och tyranner, krig, dyrtid och dödliga sjukdomar. Många andliga prövningar sker genom falska lärare och villfarelser, svärmiska rörelser, gärningsläror, förnuftets rationalism och falska kyrkor som uppstår på grund av allt detta. Särskilt förutsägs genom tre verop följande:

1. Kätteri och förföljelser på grund av förnekelsen av Kristi gudom (arianernas villfarelse förebedas).

2. Islams utbredande över den tidigare kristna världen med bedrägeri och mord.

3. Påvedömets framträdande som Antikrist.

Detta är i stort vad Upp. 4-19 talar om. Men med kapitel 20 kommer sedan inte något som följer *efter* det tredje veropet. Ty det står klart att det tredje veropet varar till den yttersta dagen (Upp. 19:19-21, Zorn, s. 303f.).

Zorn påpekar också att Uppenbarelsens bilder inte kan läggas till grund för en absolut tidsordning. Många bilder anförs som en upprepning av samma skeende. Ofta griper boken tillbaka på den kristna kyrkans ursprung genom Jesus Kristus och skildrar dess väg på jorden ända till den slutliga saligheten och sedan sker samma sak igen med nya bilder. Om och om igen hänvisas till Guds nåd och trofasthet och hur han beskyddar sin kyrka mot alla slags faror.

Så är det också med kapitel 20. Johannes visar här himmelen i kontrast

mot helvetets avgrund. Guds ängel kommer så och binder djävulen. Detta kan inte betyda att djävulen under tusen år inte är verksam på jorden, vilket helt skulle strida mot Bibelns tydliga lära.

[Min anm.: Djävulen är bunden genom evangelium. Han kan inte skada Kristi kyrka så länge hon håller fast vid Guds nåd i ordet och sakramenten. Så är djävulen bunden trots att han fortfarande har hela världen i sin makt.]

Sedan såg Johannes troner i himlen där martyrererna sitter. De är alla trogna bekännare som gett sina liv i kampen för tron. De vägrade att tillbe vilddjuret och blev därför dödade. Detta syftar främst på alla de stora förföljelserna av de kristna, vilka förekommit i alla tider. ”Den första uppståndelsen” är denna tid då de dödas kroppar ännu inte är uppståndna. [Min anm.: Så får alla kristna mellan döden och uppståndelsen regera med Kristus i väntan på kroppens uppståndelse på domens dag.]

När Satan åter släpps lös och striden rasar mot Gog och Magog är detta en bild som går tillbaka på Hesekiel, kap. 38-39. Han kallar Guds folks fiender för Gog och Magog. Och de heligas läger i och kring den heliga staden är en bild av den kristna församlingen, det andliga Jerusalem. Elden från himlen och eldsjön är så Guds slutliga dom och den eviga fördömsen.

Att djävulen släpps lös betecknar att han i den yttersta tiden kämpar mot Kristi kyrka med stora villfarelser, förföljelser och förförelser av de kristna både genom världslig och andlig förvirring, med angrepp till både kropp och själ.

Men Gud kommer att göra ett slut på detta. När Kristus kommer tillbaka är den sista striden över. Då sker kroppens uppståndelse, den yttersta domen, fördömsen och den eviga saligheten. Zorn undersöker sedan närmare de tusen åren och kiliasmen.

Mer om detta i nästa nummer.